

Žačka-studentka

Těsně před začátkem obřadu s rozloučením s naším bývalým sousedem panem Zdeňkem Pavlíčkem ke mně přistoupila mladá žena a přihlásila se ke mně jako má bývalá posluchačka na Filosofické fakultě. Řekla své jméno, ale slyšel jsem jen křestní jméno „Marcela“; zeptal jsem se znovu, a ona řekla, no, že „Slabá“ (ovšem původně to znělo jinak). Že prý někde v blízkosti (ale ne v Písku) učí, a že si často vzpomíná na to, co jsem jim tehdy přednášel. Právě se svými příbuznými odcházeli z předchozího obřadu, kdy se loučili se svým – asi dědečkem, panem Josefem Slabým (jak jsem se dočetl na seznamu časového rozvrhu jednotlivých obřadů). Žel, nic dalšího jsem se nedozvěděl; nebyl jsem dost pohotový, a také se mi zdálo, že nějaké vyptávání by nebylo v tu chvíli vhodné.

(Písek, 090728-1.)